

ROMÂNIA

TRIBUNALUL - SECȚIA CIVILĂ SENTINȚA CIVILĂ NR. 1015 F

Ședința publică din data de 26 noiembrie 2007

Tribunalul compus din:

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ fiscal privind pe reclamanta **S.C. S.** în contradictoriu cu **Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice** a având ca obiect **anulare act administrativ**.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns: reclamanta S.C. S reprezentată de avocat si pârâta A.N.A.F. - D.G.F.P. prin consilier juridic C

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care:

Tribunalul, din oficiu, pune în discuția părților rectificarea încheierii anterioare în sensul ca pârâte să fie trecute D.G.F.P. și Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii care au emis decizia și respectiv raportul de inspecție fiscală.

Reprezentanta reclamantei și reprezentanta pârâtei sunt de acord cu rectificarea încheierii.

Reprezentanta reclamantei depune la dosar dovezile achitării diferenței de onorariu expert, respectiv chitanța seria și arată că are precizări vizavi de raportul de expertiză în sensul că la Obiectivul nr.1(8) se arată că suma de lei apare plătită și solicită ca dl. expert să fie întrebat dacă organul fiscal, față de plata sumei, era obligat să procedeze la scutirea de majorări de întârziere și dobânzi conform Codului de procedură fiscală și dacă trebuie ca suma de lei să fie dată în plus la bugetul de stat deoarece se putea da declarație în termen.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea precizărilor formulate de reclamantă.

Tribunalul respinge cererea cu privire la precizările solicitate de reclamantă.

Reprezentanta reclamantei și reprezentanta pârâtei, pe rând, arată că nu mai au alte cereri de formulat sau excepții de ridicat.

Tribunalul ia act, constată cercetarea judecătorească încheiată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea în parte a acțiunii cu privire la impozitul pe dividende și penalitățile de întârziere față de bugetul consolidat al statului, arătând că organul fiscal avea obligația de a o înștiința în scris și față de aceasta putea să dea o declarație rectificată. În concluzie, solicită admiterea contestației, anularea deciziei nr.35/19.06.2007 a și a raportului de inspecție fiscală nr. emis de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, fără cheltuieli.

Reprezentanta pârâtei, față de concluziile raportului de expertiză, solicita respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.

Dezbaterile declarându-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. reclamanta SC Scu sediul în . în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice -Administrația Finanțelor Publice a Contribuabililor Mijlocii, , a formulat contestație împotriva deciziei nr. 148/20.07.2007 a solicitând anularea acesteia și a deciziei de impunere nr. , precum și a raportului de inspecție fiscală nr.

. în motivarea contestației reclamanta a arătat că , în raportul de inspecției fiscale s-a reținut greșit că în anul 2003 a calculat și plătit o sumă mai mică pentru impozitul pe dividende, întrucât suma stabilită de inspecția fiscală a fost achitată în termen, societatea omițând însă să depună declarație . De asemenea reclamanta a mai precizat că și pentru dividendele din anul 2005 s-a calculat în mod greșit profitul net de către inspecția fiscală, fără a se lua în considerare un contract de prestări servicii neachitat.

în drept reclamanta a invocat dispozițiile art. 185 , 186 alin. 2 C.pr.fiscală și legea 554/2004.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice în nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice a Contribuabililor Mici și Mijlocii a formulat întâmpinare solicitând respingerea contestației întrucât pentru anul 2003 reclamanta nu a depus declarație privind impozitul pe dividende pe care afirmă că l-a plătit , societatea nerespectând dispozițiile art. 67 din legea 571/2003 , iar pentru anul 2005 societatea a declarat și plătit impozitul pe dividende în 24.04.2007 , deși termenul scadent era 31.12.2006 , motiv pentru care s-au calculat majorări de întârziere.

în drept pârâta a invocat dispozițiile art. 78 , 107 , 108 , 116 din OG 92/2003 , HG 1050/2004 , art. 67 din legea 571/2003 privind Codul fiscal .

Reclamanta a solicitat , în susținerea acțiunii , proba cu expertiză contabilă , probă încuviințată de instanță ca fiind pertinentă , concludentă și utilă cauzei .

A fost efectuată expertiza contabilă , raportul fiind depus la dosar .

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul reține următoarele:

în perioada 04.06.2007-19.06.2007 reclamanta SC S fost supusă inspecției fiscale de fond pentru perioada 01.08.2004-30.04.2007, întocmindu-se raportul de inspecție fiscală nr. , prin care s-a stabilit că pentru anul 2003 societatea a repartizat dividende în sumă de lei , impozitul pe dividende fiind de lei , dar a declarat doar suma de lei . Pentru anul 2005 în raport s-a reținut că societatea a declarat impozitul pe dividende la 24.04.2007 , deși termenul scadent era 31.12.2006 , calculându-se astfel majorări de întârziere .

împotriva acestui raport de inspecție fiscală reclamanta a formulat contestație la D.G.F.P., contestație respinsă prin decizia nr. 148/20.07.2007 .

Cu privire la impozitul pe dividende datorat de societatea reclamantă pentru anul 2003 tribunalul constată că aceasta a repartizat dividende în sumă de lei , pentru care a calculat și înregistrat în contabilitate un impozit pe venit sub formă de dividende în sumă de lei . Până la 31.12.2004 societatea a declarat un impozit parțial în sumă de lei , reieșind o diferență de nedeclarare de lei . Această sumă a fost însă plătită până la 31.12.2004 cu chitanța seria și OP nr. . Astfel societatea a plătit un impozit pe dividende în sumă de lei în termenul legal , dar nu a declarat acest impozit , deși avea obligația să îl declare până la 25.04.2004 conform art. 73 alin. 1 și 3 lit. a din legea 174/2004 pentru aprobarea OG 92/2003 . Aceste aspecte rezultă atât din raportul de expertiză , cât și din înscrisurile depuse la dosar . Problema care se pune deci este de a stabili dacă pentru această sumă nedeclarată dar plătită trebuie calculate majorări de întârziere . Potrivit art. 119 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală , „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere."Cum suma respectivă a fost achitată la scadență , rezultă că reclamantul nu trebuie să plătească majorări de întârziere . Bani au fost la dispoziția organului fiscal , care s-a folosit de ei , astfel încât acesta nu poate solicita majorări de întârziere , care se acordă , în principiu , pentru lipsa de folosință a banilor .

Deci , cu privire la impozitul pe dividende pentru anul 2003 instanța constată că reclamanta a achitat acest impozit la scadență , deci nu datorează majorări de întârziere , deși nu a declarat acest impozit în termenul legal, pentru această faptă putându-se aplica amenda contravențională prevăzută de lege.

în ceea ce privește impozitul pe dividende aferent anului 2005 , în raportul de expertiză s-a menționat că.acest impozit a fost declarat la data de 24.04.2007 în loc de termenul legal de 25.04.2006 și nu a fost achitat nici până în prezent , creanța pe care o invocă reclamanta față de Si neavând nicio legătură cu obligația de plată față de bugetul de stat , raportul de inspecție fiscală fiind corect întocmit referitor la acest aspect .

De asemenea raportul de expertiză contabilă nu a constatat , referitor la contribuțiile către bugetul consolidat al statului , diferențe față de raportul de inspecție fiscală .

în concluzie, având în vedere considerentele de mai sus și textele legale invocate, tribunalul urmează să admită în parte acțiunea reclamantei și să dispună anularea parțială a raportului de inspecție fiscală nr. emis de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și decizia nr. 148/20.07.2007 a, cu privire la suma de lei impozit dividende aferent anului 2003 și lei majorări de întârziere , pentru care o va exonera pe reclamantă de la plată , menținând însă celelalte dispoziții ale raportului de inspecție fiscală .

Va lua act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată .

Văzând și dispozițiile art. 20 din legea 554/2004

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC S, cu sediul în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice - Administrația Finanțelor Publice a Contribuabililor Mijlocii .

Anulează în parte raportul de inspecție fiscală nr. emis de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii și decizia nr. 148/20.07.2007 a D.G.F.P. Ialomița , cu privire la suma de lei impozit dividende aferent anului 2003 și lei majorări de întârziere , pentru care o exonerează pe reclamantă de la plată .

Menține celelalte dispoziții ale raportului de inspecție fiscală .

Ia act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată .

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi , 26.11.2007 .